

Б У Р Я.

1.

Завѣя вѣтръ зълъ, студенъ
и дъждъ и снѣгъ записка.
Срѣдъ бурята съмъ, настървенъ,
очаквамъ свойтъ близки.

И ето иде тоя часъ —
съсъ гнѣвъ великъ да минемъ,
да скочимъ въ огнената пастъ
и робството да сринемъ.

А въ мене огньтъ гори,
гори набрана мжка,
отъ ярки пламнали искри
животътъ ме изтжка.

2.

Електрично бѣли мечове
блѣската изъ небето тъмно,
забуботилъ отъ далече,
гръмъ изъ мечоветъ лъмна.

Дъждъ записка градоносенъ,
падатъ бисери оловни
и трепери разядосанъ
небосвода гороломенъ.

И земята въ дъждъ се кже
и отъ мълнии се свива.
Остъръ грохотъ, болка тжа
изъ простора се разлива.